

[Kent Kirk]

den enkelte medarbejder, større fleksibilitet i aflønningen, opblødning af de hidtidige stive faggrænser mellem personalegrupperne og større mobilitet, ikke mindst på ledelsesniveau.

Gennem fjernelse af overenskomstmæssige bindinger på f.eks. ældreplejeområdet vil det blive muligt at sikre en mere hensigtsmæssig opgavefordeling og et bedre samarbejde mellem plejehjem og hjemmepleje. Der er brug for en hurtig omstilling, ikke mindst i en tid, hvor der bliver flere ældre, hvoraf langt hovedparten vil have behov for hjemmepleje. På folkeskoleområdet, hvor der i dag anvendes 17 mia. kr. på årsbasis, er der behov for, at en større del af timetallet bruges på reel undervisning. Det forekommer mildest talt absurd, at antallet af lærere er steget inden for de senere år, selv om antallet af elever er faldet ganske drastisk, og det falder endda fortsat. Også her er der indlysende behov for ændringer. Vi betaler alle til uddannelsessystemet, de unge er vores fælles fremtid, og uddannelsessystemet skal til stadighed udvikles, men netop derfor er der et presserende behov for, at de eksisterende økonomiske ressourcer anvendes anderledes og bedre.

Fra konservativ side ønsker vi, at hele denne omstilling skal ske i et samarbejde mellem alle involverede parter og i forståelse med de enkelte medarbejdere i den offentlige sektor. Men vi må sige klart nej til den gruppeegoisme, der ligger bag visse interesseorganisationers pression over for de folkevalgte politikere, hver gang besparelser, omlægnings eller forenklinger af arbejdsgangen i den offentlige sektor kommer på tale. Vi må klart tage afstand fra sådanne pressionsgruppers forsøg på at pleje egne særinteresser under påberåbelse af befolkningens tarv, selv om det i virkeligheden sker på befolkningens bekostning.

I denne forbindelse er det i øvrigt vigtigt at fremhæve det ganske særlige ansvar, som parterne på det private arbejdsmarked har over for udgiftsudviklingen i såvel den private som den offentlige sektor. Således må parterne på det private arbejdsmarked gøre sig klart, at de ved selv at tillade lønglidninger automatisk fremkalder krav om kompenserende lønstigninger i den offentlige sektor med stigende offentlige udgifter og dermed skattestigninger som eneste resultat. I den private sektor fører nominelle lønstigninger til forringelse af virksomhedernes konkurrenceevne og tab af arbejdspladser. En

sådan udvikling er i enhver henseende skadelig for dansk samfundsøkonomi. I de kommende år er det tvingende nødvendigt, at de indenlandske lønstigninger ikke overstiger lønstigningerne i udlandet. Et afgørende led i løsningsen af vores samfundsøkonomiske balanceproblemer er en væsentlig stigning i den private opsparring, og i den forbindelse er det nødvendigt, at der etableres generelle pensionsordninger gennem aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Vi ønsker imidlertid at fastholde fleksibiliteten i pensionsaftalerne og lægger vægt på, at ordningerne gennemføres decentralt af parterne og ikke gennem centralistisk, offentligt styret lovgivning.

På lang sigt er udbredelsen af pensionsordninger til en større del af arbejdsmarkedet en forudsætning for en mere ligelig indkomstfordeling blandt fremtidens pensionister. På kortere sigt skal pensionsordningerne ses i sammenhæng med det generelle opsparingsbehov i samfundet. Det er nødvendigt, at der indtræffer en afdæmpning i det indenlandske forbrug.

Den konservative folketingsgruppe vil støtte alle initiativer, der kan fremme den individuelle opsparring, ikke blot fordi det er samfundsøkonomisk nødvendigt, men også fordi det øger den personlige frihed.

Jeg har her skitseret en række af de væsentligste initiativer, som vi ønsker gennemført for at sikre den økonomiske stabilitet i 1990'ernes samfund, som skal være præget af større frihed for borgerne og mere dynamik i samfundslivet.

Men det samfund, som vi fra konservativ side ønsker udviklet, skal ikke blot være et dynamisk, men også et medmenneskeligt samfund, der hverken bygger på den rene individualistiske egoisme eller på gruppeegoismen. Det skal være et samfund, hvor alle skal have muligheder for at udvikle og udnytte deres evner, hvor alle skal vide, at de har et ansvar både for deres egen tilværelse og for fællesskabet.

Flygtninge- og indvandrerpolitikken er et centralt politisk emne – centralt, fordi vi på den ene side har en forpligtelse til at hjælpe mennesker i nød og på den anden side har en forpligtelse til at sikre, at de mennesker, der får opholdstilladelse i Danmark, også kan komme til at leve i et klima uden for store spændinger.

Vi kan nu glæde os over den forbedring, der er indtruffet i de politiske tilstande i Sri Lanka og i Golfområdet efter bl.a. indgåelsen af våbenhvileaftalen mellem Irak og Iran.